

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AMS 14/1823

uitspraak van 8 juli 2014 van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

 eiseres,
(gemachtigde: mr. C. Ganzeboom)

en

Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen, verweerder,
(gemachtigde: mr. S. van der Clerk)

Procesverloop

Bij besluit van 16 juli 2013 (het primaire besluit) heeft verweerder het rijbewijs van eiseres ongeldig verklaard.

Bij besluit van 20 maart 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juni 2014. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

1.1 Op 13 augustus 2012 heeft de Regiopolitie Amsterdam-Amstelland een schriftelijke mededeling gedaan, zoals bedoeld in artikel 130 van de Wegenverkeerswet (WvW) 1994.

1.2 Verweerder heeft naar aanleiding van de schriftelijke mededeling bij besluit van 20 augustus 2012 aan eiseres een onderzoek naar de geschiktheid opgelegd, omdat er een vermoeden bestaat dat eiseres niet langer voldoet aan de eisen van geschiktheid voor personen die in het bezit zijn van een rijbewijs.

1.3 In de schriftelijke mededeling is voornoemd vermoeden gebaseerd op de omstandigheid dat bij eiseres op 4 augustus 2012 een adem-alcoholgehalte is geconstateerd van 715 µg/l, terwijl zij een snorfiets had bestuurd. Eiseres is al eerder, op 24 mei 2008, aangehouden als bestuurder van een personenauto waarbij een adem-alcoholgehalte van 680 µg/l is geconstateerd.

- 1.4 Op 27 april 2013 is eiseres onderzocht door M. Riebrandt, psychiater en J.W. van Werkum, arts (de artsen), verbonden aan Wettstein & Peterse Expertise (WPEX). Uit het onderzoeksrapport van 4 juni 2013 volgt dat er voldoende aanwijzingen zijn voor de conclusie alcoholmisbruik ten tijde van de aanhouding op 4 augustus 2012 en dat tevens op basis van alle relevante gegevens de psychiatrische diagnose alcoholmisbruik in ruime zin gesteld kan worden. Verder is het alcoholgebruik van eiseres sinds die aanhouding verminderd en laat het laboratoriumonderzoek geen aanwijzingen zien voor alcoholmisbruik. Het lijkt de artsen aannemelijk dat eiseres met het alcoholmisbruik is gestopt sinds 5 augustus 2012.
- 1.5 Bij brief van 21 augustus 2013 heeft eiseres tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Op 29 november 2013 is eiseres gehoord over het bezwaar.
- 1.6 Bij het bestreden besluit is het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard. Daarbij heeft verweerder in aanmerking genomen dat het onderzoek van 4 juni 2013 zorgvuldig en correct is uitgevoerd en dat de conclusie van het rapport wordt gedragen door de bevindingen bij het onderzoek.
2. De rechtbank gaat uit van de volgende regelgeving.
- 2.1 Op grond van artikel 130, eerste lid, van de Wvw 1994 doen de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen personen, indien bij hen een vermoeden bestaat dat de houder van een rijbewijs niet langer beschikt over de rijvaardigheid dan wel over de lichamelijke of geestelijke geschiktheid, vereist voor het besturen van een of meer categorieën van motorrijtuigen waarvoor dat rijbewijs is afgegeven, daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan verweerder onder vermelding van de feiten en omstandigheden die aan het vermoeden ten grondslag liggen. Bij ministeriële regeling worden de feiten en omstandigheden aangewezen die aan het vermoeden ten grondslag dienen te liggen en worden ter zake van de uitoefening van deze bevoegdheid nadere regels vastgesteld.
- 2.2 Op grond van artikel 131, eerste lid, van de Wvw 1994 besluit verweerder indien een schriftelijke mededeling als bedoeld in artikel 130, eerste lid, is gedaan, in de bij ministeriële regeling aangewezen gevallen dat betrokkene zich dient te onderwerpen aan een onderzoek naar zijn rijvaardigheid of geschiktheid. Het besluit wordt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van de mededeling genomen.
- 2.3 Op grond van artikel 134, tweede lid, van de Wvw 1994 besluit verweerder tot ongeldigverklaring van het rijbewijs indien de uitslag van het onderzoek daartoe aanleiding geeft. Bij ministeriële regeling worden de gevallen aangewezen waarin daarvan sprake is
- 2.4 Op grond van artikel 2 van de Regeling eisen geschiktheid 2000 (de Regeling) worden de eisen met betrekking tot de lichamelijke en geestelijke geschiktheid tot het besturen van motorrijtuigen vastgesteld overeenkomstig de bij deze regeling behorende bijlage.
- 2.5 In paragraaf 8.8 van de bijlage bij de Regeling, getiteld "Misbruik van psychoactieve middelen (zoals alcohol en drugs)", is het volgende vermeld: "Voor de beoordeling of sprake is van misbruik van psychoactieve middelen is een specialistisch rapport vereist. Personen die misbruik maken van dergelijke middelen zijn zonder meer ongeschikt. Indien zij aannemelijk of aantoonbaar zijn gestopt met dit misbruik, dient een recidiefvrije periode van

een jaar te zijn gepasseerd voordat zij door middel van een herkeuring - op basis van een specialistisch rapport - geschikt kunnen worden geacht. Een strenge opstelling van de keurend arts is aangewezen, gezien de gevaren die het gebruik van deze middelen oplevert voor de verkeersveiligheid."

3. De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.

3.1 Eiseres voert aan dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd, omdat het onderzoeksrapport van 4 juni 2013 ten onrechte aan de besluitvorming ten grondslag is gelegd. Volgens eiseres is in het onderzoeksrapport onvoldoende gemotiveerd waarom er bij eiseres sprake zou zijn van tolerantie voor alcohol. Eiseres is met een stilstaande snorfiets op de grond gevallen, hetgeen juist niet wijst op tolerantie. Nu de overwegingen met betrekking tot de tolerantie het onderzoeksrapport niet kunnen dragen is het alcoholmisbruik slechts gebaseerd op een eerder aan eiseres opgelegde Educatieve Maatregel Alcohol en verkeer (EMA). Dit is volgens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) onvoldoende om te spreken van alcoholmisbruik. Daarnaast noemt de psychiater in andere zaken pas een promillage vanaf 1,8 een toxisch promillage. In het geval van eiseres is het promillage van 1,645 ten onrechte als toxisch aangemerkt.

3.2 Uit de jurisprudentie van de Afdeling, onder meer de uitspraak van 1 augustus 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX3280), volgt dat in een geval waarin de diagnose alcoholmisbruik is gesteld, voor de rechter slechts aanleiding bestaat om de ongeldigverklaring van het rijbewijs niet in stand te laten, indien de psychiatrische rapportage naar inhoud of wijze van totstandkoming gebreken vertoont, inhoudelijk tegenstrijdig of anderszins niet of niet voldoende concludent is, zodanig dat verweerder zich daarop niet heeft mogen baseren.

3.3 De rechtbank is van oordeel dat het onderzoeksrapport van WPEX niet inzichtelijk is voor wat betreft de daarin opgenomen stelling dat eiseres een tolerantie moet hebben opgebouwd om te kunnen doordrinken tot een toxisch alcoholpromillage en overweegt daartoe als volgt. Ter zitting heeft verweerder erkend dat van een toxisch promillage wordt gesproken vanaf een promillage van 1,8. Bij eiseres is een promillage van 1,645 geconstateerd. In het onderzoeksrapport wordt derhalve ten onrechte gesteld dat eiseres heeft kunnen doordrinken tot een toxisch alcoholpromillage. Verder is in het onderzoeksrapport onvoldoende inzichtelijk gemaakt op grond waarvan wordt geconcludeerd tot alcoholtolerantie. Eiseres stelt dat zij niet nuchter was en dat zij bij de eerste bocht meteen is gevallen. Uit het proces-verbaal van bevindingen van 4 augustus 2012 blijkt dat de verbalisant eiseres een bromfiets zag besturen over de Prinsengracht in de richting van de Amstel met haar zontje achterop. Bij het linksaf slaan kwam zij in de bocht tot stilstand en kwam zij met de bromfiets ten val. Eiseres viel op haar gezicht en haar zoon kon zichzelf staande houden. De rechtbank is van oordeel dat uit het proces-verbaal van bevindingen niet blijkt welke afstand eiseres heeft gereden en ook niet op welke manier zij heeft gereden. Wel blijkt dat bij de eerste manoeuvre van eiseres die de verbalisant beschrijft, eiseres ten val is gekomen. Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van de rechtbank eventuele alcoholtolerantie van eiseres niet zonder meer gebaseerd worden op haar rijgedrag voorafgaand aan haar aanhouding.

3.4 De rechtbank overweegt voorts dat in het onderzoeksrapport onder 9.2 bij de vraag of sprake is geweest van voortdurend gebruik van alcohol over de afgelopen periode van 12 maanden is geantwoord met 'ja', hetgeen niet overeenstemt met de feiten. Het antwoord op deze vraag is niet te rechtvaardigen door hetgeen verweerder stelt over de opgelegde EMA

en de uitleg van de psychiater. Dat er sprake is van recidive na een EMA doet hier niet aan af.

3.5 Gelet op het voorgaande kan verweerder het bestreden besluit niet baseren op het onderzoeksrapport van WPEX. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

4. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 974,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 487,-, en een wegingsfactor 1).

5. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

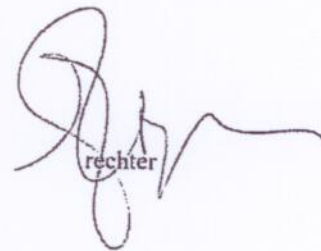
Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep *gegrond*;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 165,-- (zegge: honderdvijfenzestig euro) aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 974,-- (zegge: negenhonderdvierenzeventig euro), te betalen aan de gemachtigde van eiseres.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.H. van Zutphen, rechter, in aanwezigheid van mr. W.M. Goncalves Sobral, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 8 juli 2014.

griffier

rechter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Afschrift verzonden aan partijen op:

10 JUL 2014

Conc.: WGS
Coll.: EM
D: C
SB

Voor kople conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam